

ΤΟΜΟΣ 46

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Περὶ ψυχῆς καὶ Ἀναστάσεως ὁ Λόγος ὁ λεγόμενος τὰ Μακρίνια.	12.
Περὶ τῶν νηπίων πρὸ ὥρας ἀφαρπαζομένων πρὸς Ἱέριον.	161.

ΔΟΓΜΑΤΙΚΑ ΔΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ

Ἐκλογαὶ μαρτυριῶν πρὸς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς, μετὰ τινος ἐπεξεργασίας περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος· ὅτι Λόγον, καὶ Πνεῦμα ἔχει ὁ Θεὸς, κατὰ τὰς Γραφάς· Λόγον ἐνυπόστατον καὶ ζῶντα, καὶ Πνεῦμα ὡσαύτως.	193—256.
α'. Περὶ τοῦ Λόγου.	193.
β'. Περὶ τῆς ἐνσάρκου τοῦ Κυρίου παρουσίας.	200.
γ'. Περὶ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ τῆς ἐκ Παρθένου.	208.
δ'. Περὶ θαυμάτων, ὧν ἔμελλε ποιεῖν ἐνανθρωπήσας ὁ Κύριος.	209.
ε'. Περὶ προδοσίας.	212.
ς'. Περὶ πάθους.	212.
ζ'. Περὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ τοῦ γενομένου σκότους.	213.
η'. Περὶ ἀναστάσεως Χριστοῦ.	216.
θ'. Περὶ τῆς ἀναλήψεως.	217.
ι'. Περὶ τῆς δόξης τῆς Ἐκκλησίας.	217.
ια'. Περὶ περιτομῆς.	217.
ιβ'. Περὶ θυσιῶν.	220.
ιγ'. Περὶ τοῦ σαββατίζειν.	221.
ιδ'. Περὶ τοῦ κατασφραγίζεσθαι.	221.
ιε'. Περὶ τοῦ Εὐαγγελίου.	224.
ισ'. Περὶ τῆς ἀπιστίας τῶν Ἰουδαίων καὶ περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν Ἐκκλησίας.	224.
ις'. Ὅτι πρὸ τῆς τοῦ Κυρίου δευτέρας παρουσίας ἐλεύσεται Ἡλίας.	229.
ιη'. Ὅτι κληθησόμεθα Χριστιανοί.	229.
ιθ'. Ὅτι ταραχθήσεται Ἡρώδης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ πάντες.	232.
κ'. Περὶ τοῦ βαπτίσματος.	232.
κα'. Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον τοῦ Κυρίου καθόδου.	232.

κβ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	232.
Ἐπιγραφαὶ συγγραμμάτων Γρηγορίου Νύσσης ἀποδιδόμενων καὶ εἰς ἄλλους.	235.

Περὶ τοῦ, τί τὸ Χριστιανῶν ὄνομα ἢ ἐπάγγελμα πρὸς Ἀρμόνιον.	237.
Περὶ τελειότητος, καὶ ὁποῖον χρὴ εἶναι τὸν Χριστιανὸν πρὸς Ὀλύμπιον μοναχόν.	252.
Περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν σκοποῦ, καὶ τῆς κατ' ἀλήθειαν ἀσκήσεως· καὶ πρὸς τοὺς ἀπαιτήσαντας ἀσκητὰς περὶ τῆς εὐσεβείας σκοποῦ· καὶ τοῦ ὅπως χρὴ συνεῖναι ἀλλήλοις καὶ συναγωνίζεσθαι, ὑποτύπωσις.	288.
Πρὸς τοὺς ἀχθομένους ταῖς ἐπιτιμήσεσι.	308.

Περὶ παρθενίας ἐπιστολὴ προτρεπτικὴ εἰς τὸν κατ' ἀρετὴν βίον, εἰς κεφ. κδ'.	317—416.
---	----------

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α

Προοίμιον.	317.
Α'. Ὅτι κρείττων ἐγκωμίων ἢ παρθενία.	320.
Β'. Ὅτι ἴδιον τῆς θείας τε καὶ ἀσωμάτου φύσεως κατόρθωμά ἐστιν ἡ παρθενία.	321.
Γ'. Μνήμη τῶν ἐκ τοῦ γάμου δυσχερῶν, καὶ ἐνδειξίς τοῦ τὸν γεγραφότα τὸν λόγον μὴ ἄγαμον εἶναι.	325.
Δ'. Ὅτι πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον ἄτοπα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ γάμου ἔχει ἐν ᾧ καὶ οἷος ὁ κατὰ ἀλήθειαν ἀποταξάμενος τῷ βίῳ ἐστίν.	337.
Ε'. Ὅτι προηγεῖσθαι χρὴ τὴν τῆς ψυχῆς ἀπάθειαν τῆς ἐν σώματι καθαρότητος.	348.
ς'. Ὅτι Ἡλίας καὶ Ἰωάννης τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου τούτου ἐπεμελήθησαν.	349.
Ζ'. Ὅτι τὸν εἰς πολλὰ μεριζόμενον τελειωθῆναι τὴν ψυχὴν ἀδύνατον.	352.
Η'. Ὅτι οὐδὲ ὁ γάμος τῶν κατεγνωσμένων ἐστίν.	353.